

Sharp XV-ZW60E Skarp revansch från Sharp

Dags igen för en ny LCD-projektor från Sharp. Ett alltid lika spännande test-objekt för oss här på tidningens projektor-avdelning!

TEXT: CHRISTER BENGTSSON
MEDTITTARE: PER KLINT

● Det är alltid spännande att se vad Sharp har att komma med när de lanserar en ny projektor! Denna modell har i och för sig funnits ett tag i USA under beteckningen XV-ZW99, men den är ny här i Sverige. Hur står den sig då i kamp mot vår referens; Philips Fellini 100?

För att göra kampen ännu mer spännande, så tog jag även med den närmaste DLP-konkurrenten, Davis DL 450, i jämförelsen!

Med stor spänning och förväntan öppnar jag den oroväckande tunga och väl tilltagna förpackningen från Sharp, innehållandes deras nya familjemedlem XV-ZW60E. Den är väldigt tung och stor med sina 14 kilo och måtten 52,8x35,5x29,5 cm (LxBxH). För att vara en modern LCD-projektor är detta inte riktigt vad vi är vana vid! Men å andra sidan innehåller den en hel del hårdvara också för sina 50.000 kronor inklusive moms.

För att göra denna bedömning rättvis så har jag kört dessa tre kombattanter sida vid sida med samma signalkälla ansluten; en Panasonic DVD-A110 med filmerna *Starship Troopers* och *Det Femte Elementet*. Båda dessa filmer är anamorfiska pressningar med extremt hög bildkvalitet. Både vanlig videokabel via RCA-kontakter samt S-Video har använts för att bedöma projektorernas kvalitet.

Många ingångar

XV-ZW60E är som sagt ganska stor och tung. Men därmed inte sagt att den är ful; tvärtom är den väldigt snygg och symmetriskt designad, vilket i alla fall tilltalar min smak. Påminner mycket om minstingen C1E, men cirka fyra gånger så stor. Linsen är mycket större än vanligt, och det är nog välbehövligt för att ge bra bilder vid ca 500 tum, vilket maskinen skall klara av, precis som Fellini.

På ena sidan av projektorn sitter en hel uppsjö med anslutningar som bara söker kontakt. Det är kul att koppla! Du finner dubbla uppsättningar av både S-Video, RCA-kontakter för video och audio samt komponentingångar med egna audioanslutningar. Alla audioanslutningar är i och för sig totalt ointressanta i hemmabiosammanhang, men kan ju vara bra i andra syften!

Förutom detta får du också en RGB-kontakt med egen audioingång samt en RS232C dataport för PC och MAC med adapter. Dessutom kan du göra fjärren till en trådfjärr med en egen kontakt för drivning utan batterier. Mycket generöst vad gäller tillgången på kopplingsmöjligheter!

För övrigt är den precis så lätt att koppla in som den borde vara. Plug 'n play, helt enkelt!

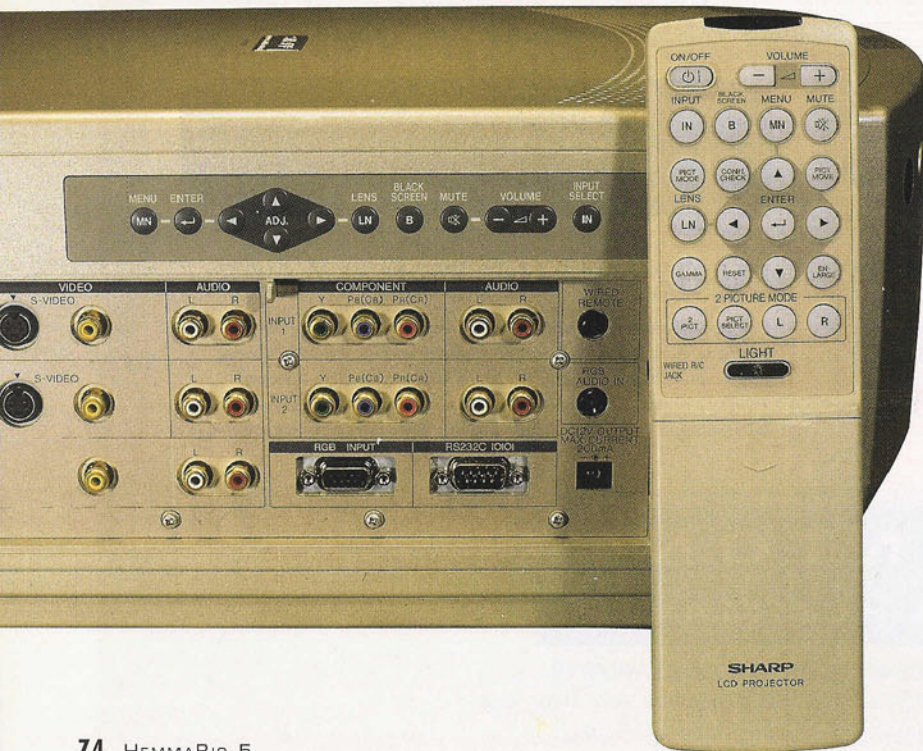
Manualen är funktionsduglig; informativ, innehållsrik och pedagogisk med mycket bilder som förklarar olika tillvägagångssätt med användningen. En mycket bra detalj är att du själv kan byta och göra rent luftfiltret. Dessutom bjuder Sharp på ett extra luftfilter!

Ett minus dock är den förhållandevis korta livslängden på lampan; endast 1.500 timmar, vilket är ganska lite. Cirka 2.000 timmar brukar vara normalt. Fellini bjuder på hela 4.000 timmar innan lampan måste bytas. (En lampa till en LCD-projektor kostar mellan två- och sextusen kronor.)

Festliga funktioner

När du väl har installerat denna apparat (dvs 3 minuter senare) så kommer du snart att kunna experimentera med alla funktionerna via fjärrkontrollen. Förutom fokus och zoom, så kan du också vinkla objektivet kraftigt uppåt och nedåt med lysande keystone-korrigeringsfunktion för att passa in den projicerade bilden på duken. Det finns också en knapp för gammakorrigeringsfunktion av ljuset.

Bland övriga funktioner finner du också en rolig men något onödig (för detta ändamål) detalj som heter "2 picture mode", vilket innebär precis vad det låter som. Du kan alltså dela upp bilden och visa en S-Video-källa på ena sidan och tex data på den andra. Välj bara den funktionen samt vilken bild som skall visas på vilken sida. Du kan också förstora delar av bilden med "enlarge".

Men allt detta kommer bara till användning för dig som skall använda projektorn som ett multimediasinstrument. För en seriös och renodlad hemmabio är detta egentligen onödiga funktioner som antagligen aldrig kommer användas och som bara medför ett högre pris. Men det är klart; alla kanske inte bara vill använda sin projektor till filmvisning!?

16:9-visning

XV-ZW60E har också 16:9-visning, precis som Davis DL-450, vilket innebär att de via menyn kan ställa om sig för bredbildvisning precis som på nya 4:3 TV-apparater. Detta är dock ingalunda ÄKTA 16:9 som på t ex Sony VPL-W400QM, där LCD-matrisen har 16:9-format i sig självt. (Se mer om detta i notisen om 16:9-projektorer på nästa sida).

Sågas bör också att fläkten gör vad den kan för att störa filmupplevelsen under tysta partier i filmen. Dock med ett något mera dovt surr än på Fellini, vars fläkt surrar med högre hastighet och som därmed hörs ännu mer.

Kampen kan börja

Nu till det intressanta! Vilken av dessa tre maskiner ger bäst bild? Till att börja med kan jag säga att testet tog tre helkvälar att utföra grundligt. Alla aspekter vägdes in, och Per och

jag tog även hjälp av andra för att få synpunkter och åsikter. Den slutliga bedömningen grundas på alla invägda aspekter som bildkvalitet i förhållande till pris, möjligheter och användarvänlighet.

Starship Troopers rullar igång med vit text på svart bakgrund. Davis glänsar med sin överlägsenhet när det gäller svärtan. Sharp visar texten vitast, och Fellini visar texten mjukast med hjälp av sina 2,4 miljoner pixlar med linjedubb-lare. De båda sistnämnda med betydligt sämre svärta än Davis 450, men ändå väldigt bra för att vara LCD-projekto-rer.

Jämfört med andra LCD-projektorer har de båda alltså väldigt bra svärta, men skillnaden mot DLP-teknikens täta svärta syns tydligt! Så kom ihåg att betygen bara gäller inom respektive kategori och dess prisklass.

Även kontrasten är bättre på Davis 450. På papperet ungefär dubbelt så bra; i verkligheten en faktor som styrs av filmen, duken och graden av mörker i rummet.

Men den mest uppenbara skillnaden är alltså svärtan, vil-ket märks extra väl i sci-fi filmer med mycket rymdbilder och mörker som *Det Femte Elementet*. Men där upphör också Davis överlägsenhet.

För när det gäller upplösning och detaljåtergivning så

Skyddskåpan används lämpligen till att täcka kablarna för den som så önskar.

FAKTA

Bildmatrix: 1.557.504 pixlar
Max. bildstorlek: 500 tum
Ljusstyrka: 460 Ansilumen
Kontrast: 100:1
Lampslivslängd: 1.500 tim
Äkta 16:9: Nej
Takmontering: Ja
Dataanslutning: Ja
Cirkapris: 50.000 kronor
Info: Sharp 08-634 36 00

vinner de båda LCD maskinerna. Fellini har en bild med mjuka konturer, hög detaljåtergivning och minimalt med konturskuggor, medan Sharp är något mer skarp med lite lägre detal-

jeringsgrad och något mer vass i konturerna med sin "normala" upplösning utan linjedubbling.

Men bilden är skarp; med en upplösning på 1.557.504 pixlar fördelade på tre paneler. Inga som helst eftersläpningar noterades heller. Vid närbilder känns Sharpen lite bättre med sina knivskarpa och vassa konturer, men bilder på långt håll med mycket små detaljer återges mjukare och bättre på Fellini.

Davis bild känns lite mer som datagrafik när man kikar lite närmare duken, men på normalt avstånd är skillnaden inte lika lätt att se. Och även Davis-bilden är skarpare än Fellinins. Smaksak?

Utmärkt svärta

Jag har fått höra en hel del åsikter om Sharp XV-ZW60E; både till dess fördel och nackdel. Vissa är imponerade, andra inte! Personligen är jag nöjd med vad Sharp har åstadkommit, och maskinen lever upp till de kvalitetsförväntningar man kan ha på ett företag som Sharp.

Philips Fellini 100 har hittills varit den LCD-projektor med bäst svärta vi sett. Nu får den sällskap av XV-ZW60E som ger en minst lika bra svärta som Fellini. Jag har för övrigt svårt att tänka mig att det går att överträffa denna svärta med LCD-teknik.

För övrigt ger maskinens 460 ansilumen ett mycket starkt ljus som i vissa fall känns starkare än Fellinis 600 ansilumen (!). Men detta beror antagligen på att apparaten i vår smak släpper ut alldeles för mycket vitt med okontrollerad mättnad. Man skulle kunna säga att den "blöder i vitt". Explosioner t ex innehåller mindre bildinformation än på Philips maskin, och väldigt ljusa och vita föremål tappar lite bildinformation. Men å andra sidan ger detta ett intryck av väldigt stark kontrast, även om det blir till bekostnad av bildinformation. På papperet är kontrastvärdet ändå ganska lågt med 100:1. Fellini har 200:1 och Davis har 450:1. Fellini är något mer sparsam med styrkan i vitt ljus, men också mer behaglig med en mjukare, lugnare bild.

Davis hänger på med sin ljusstyrka på 500 ansilumen. Även denna maskin har en liten tendens till sämre återgivning av bildinformation i extremt ljusa partier, om man jämför med Fellini.

Färgglad

Sharp XV-ZW60E är en generöst tilltagen maskin i många avseenden. Inte bara storlek, vikt och svärta är "större" än vanligt. Även färgåtergivningen är lite väl glad; med starka toner av rött och blått Detta går dock, som tur är, att justera via menyn. Du kan faktiskt ställa om rött och blått var för sig. Mycket bra!

Med lite kalibrering blir det faktiskt riktigt bra och väl godkänt. Separata inställningar för rött, grönt och blått efterlyses härmed på alla kommande LCD- och DLP-projektorer. Det skulle kunna höja kvaliteten avsevärt!

Fellinis bild är lite mer behaglig och TV-lik i färgerna, och erbjuder dessutom två förval av färgmättnad och ljusstyrka; "natural" och "vivid colors" som passar olika bra till olika filmer. "Natural" är bäst för tecknade filmer, och "vivid" ger lite bättre svärta och kontrast till vanliga spelfilmer.

Även här hänger Davis på i ungefär samma klass med sin höga kontrast och sina naturliga mättade färger och hudtoner. Jag skulle nog kunna påstå att Davis skiljer sig markant i färgskalan mot de båda LCD-maskinerna. Här är färgerna väldigt mättade och nästan lite grådaskiga i jämförelse, men det går naturligtvis att dra på lite med färgstyrkan. LCD-projor brukar istället vara alltför färglada för sköna hemmabiobilder, och får oftast dras ned i mättnaden. Återigen en smaksak?

Som en jämförelse kan sägas att ingen av dessa projektorer kommer upp i riktigt samma klass som en bra CRT-projektor, när det gäller färgskalan. Seleco SVP-320P, som vi testade i förra numret, slår dem alla på fingrarna när det gäller färgåtergivning och dynamik!

Domslut

Så vem står när de andra faller? Detta är nästan omöjligt att svara på, eftersom de är så olika alla tre. Davis DL 450 är tillsammans med sin tvilling Dreamvision DL 500 de bästa köpen på DLP-marknaden just nu; tack vare att de är så förhållandevis ekonomiska, så små, har överlägsen svärta, hög kontrast, bra bild och möjlighet att uppdatera mjukvaran! Dessutom har de dataanslutningar för dem som vill ha ett större användningsområde.

Philips Fellini 100 är den enda projektorn, avsedd för enbart hemmabio, som har såpass hög upplösning som ca 2,4 milj pixlar med linjedubbling. Bra svärta och fylliga dynamiska färger som inte känns överstyrda om man ställer in dem med TV'n som referens.

Sharp XV-ZW60E är den mest mångsidiga projektorn av dem alla och känns mer som en multimedieprojektor än som en hemmabioprojektor. Men bilden är mycket bra med ypperlig svärta för att vara LCD, skarpa konturer, ganska bra färger och den högst lämpliga upplösningen på 800x600.

Den kostar lika mycket som Philips Fellini, men erbjuder mycket mer möjligheter för pengarna (även om vi fortfarande håller på Fellini när det gäller renodlad bildkvalitet). Men vill du ha en mångsidig projektor med hög bildkvalitet, alla anslutningsmöjligheter du kan tänka dig och en del festliga finesser, så skall du definitivt satsa på detta nya tillskott ur Sharps sortiment. ●

BETYG Sharp XV-ZW60E

Totalbild:	● ● ● ● ●
Ljusstyrka:	● ● ● ● ●
Svärta:	● ● ● ● ●
Kontrast:	● ● ● ● ●
Färgåtergivning:	● ● ● ● ●
Användning:	● ● ● ● ●

BETYG Philips Fellini 100

Totalbild:	● ● ● ● ●
Ljusstyrka:	● ● ● ● ●
Svärta:	● ● ● ● ●
Kontrast:	● ● ● ● ●
Färgåtergivning:	● ● ● ● ●
Användning:	● ● ● ● ●

(Fellini testades i HB nr 6/98)

16:9 projektorer!

Det finns en hel del felinformation i reklamerna när det gäller vissa projektorer som sägs vara "äkta" 16:9-apparater. Huruvida en projektor klarar äkta 16:9 är dock väldigt lätt att avgöra. Oavsett om det är en LCD eller en DLP så MÅSTE själva LCD-matrisen alternativt DLP-spegelpanelen vara i 16:9-format för att kunna visa widescreenbilder UTAN svarta borders i under- och överkant. Vissa maskiner kan via menyn ställa om sig för bredbildvisning precis som en vanlig 4:3-TV kan "pressa ihop" bilden för att visa widescreen. Men det kallar vi 16:9-visning, inte äkta 16:9. Kan projektorn visa en bild i formatet 16:9 utan att projicera svarta borders, så är det en äkta 16:9 projektor. Svårare än så är det inte!